Nr. 2.
9.
jan.

Lög

um

um uppfræðing barna í skript og reikningi.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi. Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Auk þeirrar uppfræðsluskyldu, sem prestar hafa, skulu þeir sjá um, að öll börn, sem til þess eru hæf að áliti prests og meðhjálpara, læri að skrifa og reikna.

2. grein.

Reikningskennsla skal að minnsta kosti ná yfir samlagning, frádragning, margföldun og deiling í heilum tölum og tugabrotum.

3. greiu.

Rita skal prestur árlega í húsvitjunarbókina álit sitt um kunnáttu hvers barns í skript og reikningi, sem og um hæfilegleika þess til bóknáms, og skal prófastur á skoðunarferðum sínum hafaa nákvæmt eptirlit með, að slíkt sje gjört.

4 grein.

Komist prestur að raun um, að unglingar á einhverju heimili njóti eigi fullnægjandi uppfræðingar í þessu tilliti, annaðhvort fyrir hirðuleysi eða mótþróa húsbænda, ber honum í sameiningu við hreppsnefndina eða bæjarstjórnina, að gjöra ráðstöfun til, að þeim verði, um svo langan tíma, sem með þarf, komið fyrir á öðru heimili í sókn-

Lov

Nr. 2.
9.
Jan.

om

Børns Undervisning i Skrivning og Regning.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Foruden den Forpligtelse, som med Hensyn til Børneundervisningen paahviler Præsterne, skulle de føre Tilsyn med, at alle Børn, som efter Præstens og Medhjælperens Skjøn ere skikkede hertil, lære at skrive og regne.

§ 2.

Undervisningen i Regning skal i det Mindste omfatte Addition, Subtraktion, Multiplikation og Division i hele Tal og Decimalbrøker.

§ 3.

Præsten indfører hvert Aar i Husbesøgelsesbogen sit Skjøn om hvert Barns Kundskab i Skrift og Regning og om dets Evne til at modtage boglig Undervisning, og bør Provsten paa sine Visitatser nøjagtig føre Tilsyn med, at dette ikke bliver forsømt.

§ 4.

Bliver Præsten var, at der i et eller andet Hjem ikke gives Ungdommen tilstrækkelig Undervisning i den ommeldte Henseende paa Grund af Husbondens Skjødesløshed eller Modvillie, skal han i Forening med Repsforstanderskabet eller Byraadet træffe Foranstaltning til, at vedkommende Barn i saa lang Tid, som det er fornødent, bliver anbragt i et andet Hjem, enten inden eller uden for Sognets Grændser, hvor det kan faa den fornødne Under-

Nr. 2. 9. jan. inni, eða fyrir utan hana, þar sem þeir geta fengið hina nauðsynlegu tilsögn. Kostnaðinn, sem af þessu leiðir, eru foreldrar eða fósturforeldrar skyldir að greiða, en borga má hann fyrirfram úr sveitarsjóði, og getur hreppsnefndin heimt hann endurgoldinn af þeim, er uppfóstursskyldan hvílir á. Kostnað þennan má taka lögtaki. Fyrir börn, sem eru á sveit, skal borga kostnaðinn úr sveitarsjóði.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 9. dag janúarm. 1880.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

J. Nellemann.

Nr. 2. Lög 19. janúar um uppfræðing barna.

visning. Forældrene eller de, som træde i Forældrenes Sted, ere pligtige at betale de hermed forbundne Omkostninger, men disse kunne forskudsvis udredes af Kommunekassen mod Refusion af dem, hvem Opdragelsespligten paahviler. Disse Omkostninger kunne inddrives ved Udpantning. For de Børn, som ere under Fattigvæsenets Forsorg, udredes Betalingen af Kommunekassen. Nr. 2. 9de Jan.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9de Januar 1880.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 2. Lov af 9. Januar om Børns Undervisning.